

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
ว่าด้วยวินัยนักศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๘

เพื่อส่งเสริมและธำรงไว้ซึ่งเกียรติ ชื่อเสียง และมารยาทอันดีงาม ตลอดจนความประพฤติตนร่วมกัน
ของนักศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.
๒๕๔๗ จึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ.
๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

“คณะ” หมายถึง คณะตามการแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา

“นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาอันเกิดจาก
การใช้ระเบียบนี้

หมวดที่ ๑

วินัยนักศึกษา

ข้อ ๖ นักศึกษามีหน้าที่ศึกษาเล่าเรียนเต็มความสามารถ และต้องยกย่องเชิดชูไว้ซึ่งเกียรติและ
ศักดิ์ศรีแห่งมหาวิทยาลัยและครูอาจารย์

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของ
มหาวิทยาลัยและของคณะอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่ากระทำความผิดวินัย ต้อง
ได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อยในลักษณะสุภาพชน หรือตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของตนเองในทุกโอกาส เคารพสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยาบรรณอันดีงาม ไม่ปฏิบัติในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย บิดามารดา หรือผู้ปกครอง

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกและความสามัคคี หรือ ทะเลาะวิวาทกันในระหว่างนักศึกษาร่วมมหาวิทยาลัย รวมทั้งสถาบันอื่นและบุคคลภายนอก

ข้อ ๑๑ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนต่อคณาจารย์ด้วยความสุภาพการวะ ไม่แสดงอาการกระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ดูหมิ่น ทั้งนี้รวมทั้งต่อเจ้าหน้าที่อื่นๆของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยอำนาจและระเบียบแบบแผน

ข้อ ๑๒ นักศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตน โดยไม่กระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่สุจริต หรือประพฤติน่าตำหนิ ดังนี้ต่อไป

- (๑) ทูจริตในการศึกษาและการสอบ
- (๒) ประพฤติตนไม่เหมาะสมในทางชู้สาว
- (๓) ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสื่อมเสียชื่อเสียง หรือมีหนี้สินรุงรัง
- (๔) ประพฤติตนหมกมุ่นในการพนัน
- (๕) เสพสุราหรือของมึนเมา หรือ สิ่งเสพติดใดๆเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเองและส่วนรวมของมหาวิทยาลัย
- (๖) กระทำการใดๆโดยจงใจหรือฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินผลประโยชน์และปกติสุขส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย
- (๗) กระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งลักษณะความผิดไม่เป็นที่เสื่อมเสียแก่เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

โทษฐานความผิดวินัย

ข้อ ๑๓ โทษฐานความผิดวินัยมี ๔ สถาน ได้แก่

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ตัดคะแนนความประพฤติ
- (๓) ทำทัณฑ์บน
- (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ข้อ ๑๔ การว่ากล่าวตักเตือน ใช้ในกรณีนักศึกษากระทำความผิดไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๕ การตัดคะแนนความประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤติของมหาวิทยาลัย และให้ทำบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๖ การทำทัณฑ์บน ใช้ในกรณีศึกษาประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักศึกษาตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา หรือกรณีทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของมหาวิทยาลัย หรือฝ่าฝืนระเบียบของมหาวิทยาลัย หรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่เจ็ดหลาย

การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ และเชิญบิดามารดา หรือ ผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบความผิด และรับรองการทำทัณฑ์บนไว้

ข้อ ๑๗ ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ใช้ในกรณีที่นักศึกษากระทำความผิดที่สมควรต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ในกรณีฝ่าฝืนไม่ทำกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรม หรือกระทำความผิดเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแล้ว ยังไม่ปรับเปลี่ยนความประพฤติให้มหาวิทยาลัยชะลอการเสนอชื่อเพื่อขอจบการศึกษาไว้ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๓๑ (๑)

หมวด ๓

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๘ ให้คณาจารย์หรือผู้ที่ได้พบเห็นนักศึกษากระทำผิด หรือบุคคลผู้ได้รับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำผิดของนักศึกษา ตามข้อ ๑๒ รายงานต่ออธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๙ การดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการสอบสวนโดยแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุ หรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา แต่ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยให้ยุติเรื่อง

หมวด ๔

การลงโทษนักศึกษา

ข้อ ๒๐ อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยนักศึกษา

ข้อ ๒๑ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายสั่งลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

ข้อ ๒๒ การลงโทษให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดมิให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษโดยไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงด้วยว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยกรณีใด

หมวด ๕

การอุทธรณ์

ข้อ ๒๓ นักศึกษาผู้ใดถูกลงโทษตามระเบียบนี้ ให้นักศึกษาผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิการบดี ภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันรับทราบคำสั่งลงโทษ เว้นแต่กรณีโทษว่ากล่าวตักเตือนจะอุทธรณ์ไม่ได้

ข้อ ๒๔ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ และให้ผู้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทน ไม่ได้

ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ที่จะอุทธรณ์อาจขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษจะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาจากเหตุผลและความจำเป็น เป็นเรื่องๆ ไป

ข้อ ๒๖ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด

บทเฉพาะกาล

นักศึกษาผู้ใดมีกรณีกระทำความผิดวินัยที่อยู่ในระหว่างการสอบสวนเพื่อลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้อธิการบดีสั่งลงโทษผู้นั้นตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ลงชื่อ

(ศาสตราจารย์พิเศษ ภาวิช ทองโรจน์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม